

Onder de bomen

Het is eind april, de struiken staan in volle bloei en vogels kwinkeleren. In de kastanjeboom bloeien de witte kaarsen stralend. Deze begraafplaats ligt pittoresk rondom een kerkje in een dorp niet ver van de stad. We hebben de gestorvene zachtjes en gelijkmatig in zijn graf laten neerdalen. Als de familie nog even bij het graf blijft staan lopen wij naar hek bij de ingang. Het is een eind verder op. We kunnen best zachtjes praten, zonder dat de familie er last van heeft.

Hoe gaat jullie uitvaart er uitzien? vraag ik aan de twee draagsters naast me. Zelf heb ik al een antwoord op deze vraag. Ik ga begraven worden in mijn geboortedorp in de Achterhoek. Daar liggen mijn ouders, broertje en zus begraven. Mijn kinderen vinden dat ik bij hen hoor te liggen. Ik vind het zo mooi dat zij dat voor mij bedacht hebben, dat ik er mee in heb gestemd. Ik wil uitgestrooid worden in een bos, onder de bomen, zegt de ene draagster. Het maakt niet uit waar, als het maar onder bomen is. Dat wil ik ook, zegt de andere. En dan zou ik het liefst willen dat mijn nabestaanden een kastanjeboom planten boven op mijn as. Ik tuur naar de kastanjeboom met de witte kaarsen naast het kerkje en mijmer.

Wij staan hier als draagsters bij de ingang van een begraafplaats, hebben net een overleden meneer naar zijn laatste rustplaats gedragen, wij vinden dit dragen mooi en fijn om te doen. En nu hoor ik dat deze draagsters zelf niet begraven willen worden? Ik zie in gedachten de plek waar mijn familieleden liggen. Bij het graf van mijn zus staat een rododendron die altijd heel uitbundig bloeit, met grote donkerrode bloemen. Het graf van mijn ouders, daar vlak bij, ligt pal onder een grote lindeboom. In de herfst bedekken de bladeren het graf, het zijn er vaak te veel, maar dat nemen we voor lief, het is een dierbare plek.

Inmiddels zien we de familie onze richting op komen en praten we niet meer. Als ze langs ons lopen knikken ze vriendelijk. Ze laten merken dat ze heel blij waren dat wij de kist met hun overleden familielid zo zorgzaam gedragen hebben.

Ik kijk naar de twee draagster. Misschien bedenken zij zich nog?